

Dostali jsme se ke kapitole č.5 o čase - Minulost, přítomnost a budoucnost - relativnost času.

V následujícím textu bychom měli hovořit o tom, co je čas, jak ho dělíme, jak ho měříme, vnímáme a jak s ním lze pracovat.

(.) Vy jste říkal, že prostor a čas není energií.

(K) Není energií. Obě veličiny jsou tvořeny pohybem energie. Čas i prostor má pro nás určitou hodnotu pouze ve vztahu k energii.

(??) Co je podle Vás čas a jak ho dělíme?

(K) Z pohledu Universa jako bytosti existuje jen jeden čas. Jak jsem uváděl na příkladu od nádechu k výdechu u Universa. To je čas BYTÍ Universa. I Universum je schopno rozdělit své vnímání času na děje a události, které již byly (minulost), které právě probíhají (přítomnost) a které budou probíhat (budoucnost).

(??) Řekl jste, že my všichni vnímáme čas rozdílně ? Můžete to blíže vysvětlit?

(?) Nejprve se podívejme na to, kdo je to my, všichni?

(K) Je to jakákoli forma energie resp. energetické systémy jako částice, atomy, bakterie, zvířata, lidé, planety, galaxie, vesmíry,to vše v prvním prostoru Universa a samozřejmě všechny archetypy v oněch dalších 6. prostorech. Každý z archetypů má svůj aktuální stav a pohyby BYTÍ a tudíž svůj relativně specifický prostor a čas, ve kterém existuje.

(??) Můžete dát příklad, abychom byli schopni měřit, jak vnímáme plynutí a velikost času ?

(K) Podívejme se na rozdílný spánek dvou lidí. Jednomu bude k regeneraci stačit 4. hodiny. Zatímco druhý bude potřebovat spát 8 hodin. Doba k jejich odpočinku a relaxace je rozdílná. Je jinak dlouhá. V konečném důsledku budou u každého z nich jejich HH a JJ těla rozdílně vnímat velikost prostoru i času pro činnost či kontrolní činnost po dobu spánku.

Uvedu jiný příklad. Jeden člověk pravidelně jí 3x denně. Druhý z nějakých důvodů nesnídá a pouze obědvá a nevečeří. Jsou známi případy, kdy lidé nejedí vůbec. Nechme a neřešme nyní, co je dobře nebo špatně z pohledu životosprávy, protože bychom se dostali do diskuse kolem vyladění a energetické spotřeby jejich 2x9 těl. To nyní neřešíme.

(?) Podívejme se na to, jak rozdílně oni vnímají čas, jejich tělo(a), jejich orgány, ...? Stejně nebo rozdílně ?

(.) Nevím. Asi rozdílně podle toho, co jste říkal.

(K) Představím-li si, že jsem postupně žaludkem jedno a pak druhého či buňkou jejich těla. Pak budu jako žaludek pro jednoho pracovat 3x denně a jako

buňka budu dostávat energetické zdroje 3x denně, zatímco pro druhého budu pracovat jen jednou denně. Z toho plyne, že vnímání pracovního dne u jednoho bude 3x kratší než pracovní den žaludku či buňky u druhého člověka.

(??) Jak by mohla vypadat definice času, když vidíme, že čas je tak relativní veličinou?

(K) Archetyp, energetický systém, člověk, žaludek i buňka vnímá plynutí času jako změnu stavu. Je to tedy pohyb od změny ke změně stavu energetické koncentrace archetypu. Jinak řečeno, je to délka cyklu, ve které změny nastanou. Vnímání času je vnímání změn stavu energetického systému za určitou dobu.

(.) Už jsem to snad pochopil. Vy definujete čas , jako rychlost vnímání změn v konkrétním energetickém systému v určitém prostoru při určitých pohybech.

(K) Podívejme se ještě jednou na graf č. 19

Čím blíže jste harmonii resp. podélné ose, tím koncentrovanější je Váš stav. Tím rychleji se pohybujete ve všech pohybech. Znova je uvedme: silné síly jako vyšší genetické informace resp. archetypové vnitřní gravitace, rotace, vibrace a samozřejmě vnější gravitace k vyššímu archetypu. Docilujete budoucího stavu s menším a menším počtem změn resp. přechodů přes podélnou osu. Když se na to podíváte z pohledu reinkarnací, vracíte se do HJ BYTÍ s delším a delším cyklem. Staré duše se inkarnují někdy i po tisíci letech, pak oni vnímají čas pomaleji. Tyto bytosti, energetické systémy s vyšším poznání harmonizují rychleji ve srovnání s jejich minulými životy či okolními méně koncentrovanými systémy. Řekli jsme, že všechno běží ve velkých i malých cyklech. Proto v některém ze životů to vypadá jako bychom nedělali nic jiného než celý život okopávali jedno pole a jiném životě se všechny stavy a pohyby během jednoho života tak rychle střídají jako bychom žili všechno najednou. Konstatujme, že s novou vyšší koncentrací máte vyšší vlastnosti, využíváte mnohem více energie a nacházíte se ve vyšší rychlostní kategorii pohybů. V první části Pansofie jsme dávali příklad, že se z chodce stáváme běžcem, cyklistou, řidičem auta či pilotem,(symbol "7")

(??) Co když, ale nechci být cyklistou či řidičem. Mě se líbí v této úrovni harmonie. Jak to udělat?

(K) Máte-li všechny zkoušky hotové, tak můžete chtít, co chcete a oni Vás přelíží jinam. Teoreticky je ovšem možné, že energetický systém může na své koncentraci pracovat jen v takovém rozsahu, aby se jeho koncentrace neměnila resp. aby se stále měl nějaký nedořešený disharmonický problém. Pak ho systém BYTÍ Universa nechá tam, kde je. Ale není to možné činit donekonečna, protože i tímto jednáním blokuje energetické toky v Universu. Je to relativní doba, jak dlouho Vás nadsystém, Universum nechá v této Vaší vysněné poloze NEVÍM.

(??) Tomu nerozumím?

(K) Řekli jsme si, že Vaše řešení a investice pro Váš budoucí stav mohou nabývat pouze 3 stavů ANO, NE, NEVÍM.

(??) Tomu nerozumím ? Můžete to vysvětlit ještě jednou?

(K) rozhodnutí **ANO** a následný pohyb a investice znamená, že chci koncentrovat do harmonie globální. Chci vydávat více energie nejen pro svůj růst, ale i pro nadsystém. Vydávám více, jak 51 % pro harmonii. **VĚDOMĚ SI ZKRACUJI CESTU DO RÁJE.**

rozhodnutí **NE** a následný pohyb znamená, že nechci koncentrovat do harmonie celku, ale pouze své. Nechci vědomě vydávat žádnou energii nikomu jinému než pouze pro své ego, svou rodinu, pro svůj národ na úkor vědomé disharmonie okolních systémů a archetypů. My dnes již víme, že nadsystému se to nelíbí. Víme, že bez společné práce se nelze přiblížit ani k první ani dalším vertikální branám směrem k Ráji. Takové rozhodnutí prosazuje chaos. Jinak řečeno, vydávám méně než 50 % pro harmonii. **VĚDOMĚ CHCI JEN SVOU HARMONII a NEVĚDOMĚ BRZDÍM, ČÍMŽ SI SVOU CESTU DO HARMONIE PRODLUŽUJI.**

rozhodnutí **NEVÍM** není rozhodnutím. Znamená to, že chci zůstat na místě, protože jsem se ještě nerozhodl o svém dalším budoucím stavu a konání, pohybech. Vydávám jen tolik energie, aby se má koncentrace energie udržovala na stejné úrovni. Znamená to, že nevím, kam chci jít. Nejsem rozhodnut. Je to nebezpečné v tom, že jsem centrem obou výše uvedených skupin. **PŘOU SE O MOU POTENCIÁLNĚ INVESTOVANOU ENERGII. ABYCH JEDNAL S TÍM ČI ONÍM.**

(.) Dobrá, vysvětlil jste to obecně. Můžete to uvést na nějakém příkladu?

(K) Vraťme se ke školství. Jaké máme možnosti při našem studiu ve škole, ale i během života? Jaké varianty nastávají při získávání poznání ve škole. Jak budu jednat a s jakým cílem :

a) všechno se budu snažit maximálně dobře udělat a naučit se, pak dostanu dobrou známku a budu moci postupovat dál (ANO)

b) všechno nechám plavat. Nic se nebudu učit. Buď nechci nebo nevím, jak je to pro mne důležité, že se špatným výsledkem či neúspěchem u zkoušky se propadám a nepostupuji dál za poznáním. Zapomínáme, že zkoušku(y) musíme složit, když chceme získat využitelné vyšší poznání (NE)

c) prostřední varianta je pro naše školství teoretická. Obecně, ale platí. Mohu tvrdit, že nejsem na zkoušku připraven a že ji chci odložit. Tím vlastně zůstávám na stejné místě a můj výdej energie není investována ani do chasou ani do harmonie. Záleží na trpělivosti zkoušejícího, kolik Vám dát času na rozhodnutí a doučení látky (NEVÍM)

Jistě znáte řadu příkladů nejen ze školních lavic. Někteří lidé tvrdí. Proč na sobě pracovat, když to k ničemu není? A zůstávají stát na místě. To je většina líných lidí. K tomuto tématu se ještě vrátíme. Radím Vám nebojte se vydat energii. Jestliže ji investujete dobře, 100% ji dostanete zpátky. Nadsystém, pro který pracujete má a bude mít na Vás zájem. Vydávejte energii nejen pro sebe, ale i pro něj. Vždy přemýšlejte pro koho pracujete.

Σ Nestačí jen cestu znát, ale také po ní jít.

(.) To je to stejné, jak jste říkal: Slyšet ještě neznamená vnímat, vnímat ještě neznamená rozumět a rozumět ještě neznamená umět podle toho v životě jednat.

Σ Čím více je systém v harmonii, tím pomaleji mu běží čas. Má vlastnosti, které mu dávají potenciál za stejný čas udělat více práce než energetický systém s nižší koncentrací energie. Více koncentrovaný systém toto zvládne resp. má možnost své úkoly zvládnout i při celkově menším počtu cyklů BYTÍ.

(K) O relativnosti času si ještě popovídáme v kapitole 19. Pro ilustraci spíš uveďme další příklad energetických systémů s pohyby v různých cyklech a v různých prostorech. Jak oni rozdílně vnímají tok času. Vezměme si :

a) cyklus srdečního tepu - jeden úder od stahu ke stahu za 1 vteřinu

b) cyklus ročních období např. od zimy do zimy v čase 1 roku planety Země

c) cyklus galaktického roku např. od místa, kdy je Slunce nejdál od středu galaxie přes nejbližší místo zpět k nejvzdálenějšímu místu v galaxii v pozemském čase cca 25000 let.

Jde o tři různé cykly a různé vnímání času měřené naším časem. Je to samozřejmě relativní. Jednotlivé bytosti, orgány, energetické systémy mají někdy rychlejší a někdy pomalejší cyklus.

a) jinou frekvencí tluč srdce při odpočinku a jinou při námaze. V průměru však musí být na normálu, jinak se více opotřebovává. Okolní podmínky mají vliv na naše srdce resp. má rozhodnutí rozhodují o frekvenci tepů srdce

b) pro nás je rok vždy stejně dlouhý. Země se však stále přibližuje ke Slunci a její cyklus se mění, i když nepatrně. Může přiletět kometa, která Zemi vychýlí na jiný orbit a cyklus se rázem zásadně změní. Podívejme se na Mars a jeho historii. Představte

si, že nejsme na Zemi, ale na Venuši či na Saturnu a náš rok resp. oblet kolem Slunce bude rázem úplně jiný. Jistě však budete se mnou souhlasit, že tento cyklus zásadně ovlivňuje nás lidi v našich aktivitách na Zemi.

c) galaktický rok je pro nás nepředstavitelně dlouhá doba. Je to doba měřitelná a svým způsobem ovlivnitelná pouze velkými zásahy jako jsou například výbuchy velkého množství supernov, zhroucením většího počtu černých děr, srážka dvou či více galaxií. Tyto jevy nejsou náhodné mají svůj smysl a řád. Teoreticky i prakticky jediné a pouze takové to události, by mohli změnit podmínky v galaxii a tím i cykly galaktického roku.

(.) **Čas je opravdu velmi relativní veličinou.**

(K) Čas plyne pro každou částici v Universu ať se nachází, v kterékoli jeho části. Existují částice pohybující se pod rychlostí světla a dnes již známe částice pohybující se nad-světelnými rychlostmi. Je velmi zavádějící, nazývat celé Universum hmotou nebo tyto energie vnímat v tak zúženém pohledu hmoty, jak nás to učili ve fyzice. Stále jsme jako v čase temna. Kdysi se hovořilo pouze o tom, že Slunce se točí kolem Země a Ti, kteří říkali něco jiného byli kacíři předurčení k upálení. Dnes většina vědecké obce hovoří o existenci pouze hmoty od velkého třesku k velkému třesku a urputně potírá možné představy o existenci energií, prostorů a časů mimo tento rámec BYTÍ. Nejsou takové to názory podobné chybnému dogmatismu hlubokého středověku? Ale vraťme se k času.

(??) ***Podle toho, co jste říkal, to znamená, že částice, které vstoupili do Universa a jsou maximálně harmonické nevnímají čas a ani ho k ničemu nepotřebují. Dále jste řekl, že částice v té nejvzdálenější části Universa se zastavují až se na obrátce z pohledu odstředivé a dostředivé síly či anti-gravitace a gravitace zastaví. V tom okamžiku se pro ně svým způsobem čas také zastaví. Je to tak, ne?***

(K) Ano, máte pravdu. Proto si myslím, že z pohledu času je možné také říci, že čas v Universu běží od „0“ v harmonii k „0“ v disharmonii. Jinak řečeno, matematicky bych řekl, že čas pro energetický systém, tuto částici plyne od $\lim 0$ k $\lim 0$ a to proto, že částice se nikdy úplně nezastaví. Čas tudíž nikdy nepřestává existovat. Toto může být jeden z pohledů na nekonečný rozměr plynoucího času a svým způsobem i prostoru ve spirálovém kruhu.

(.) **Takže to nemá ani začátek ani konec.**

(K) Před chvílí jsme to řekli. Dobře ještě jednou, možná trochu z jiné strany. Podíváme-li se na konečnost či nekonečnost cesty Universem, pak musíme přiznat obě možnosti. Velký cyklus pohybu částice může končit úspěšným vystoupením částice z Universa do Naduniversa nebo může částice nekonečně dlouho létat Universem a konat své NEVÍM. Pak by šlo o nekonečný proces. Universum prošlo, prochází či bude procházet konkrétními kombinacemi stavů energie v jednotlivých konkrétních mikroprostorech. To stabilní stav BYTÍ Universa. Myslím, že máme 100% jistotu, že každá situace je vlastně ve třech stadiích, že byla, jest a bude.

(??) N E V Í M? Můžete mít pravdu. Nevím, zda-li jsou Vaše úvahy správné a prokazatelné? Zda-li Vaše vnímání energie, prostoru i času není jen další formou naší mystifikace?

(K) Prosím všimněte si, jakým způsobem jste odpověděl. „N E V Í M.“ Možná už toto něco napovídá.